

[Undervisningsministeren:]

ikke stille et nyt spørgsmål, som naturligvis heller ikke kan besvares. Vi må vente og se på foreliggende konkrete tilfælde inden for undervisningsministeriets område, før jeg er i stand til at svare på dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. B. Andersen* til undervisningsministeren:

„Finder undervisningsministeren det i overensstemmelse med skolelovens hensigt at give forskelligt timetal til fremmedsprog i 6. og 7. klasse og i overensstemmelse med lovens ånd og ord at give en linjedelt erhvervsbetonet undervisning i 8. og 9. klasse af en udpræget faglig karakter?“

K. B. Andersen: Det spørgsmål eller rettere de spørgsmål, for der er jo egentlig to, som jeg i dag tillader mig at rette til den højtærede undervisningsminister, har deres baggrund i det arbejde, der i øjeblikket gøres rundt omkring i landet for at føre den ny skolelov ud i livet. Det er efter min mening i høj grad anerkendelse værd, at man tager fat på at fylde lovens rammer i stedet for blot at sidde med hænderne i skødet, indtil læseplansudvalgets betænkning om en måneds tid kan give arbejdet et fastere grundlag.

Der er imidlertid et og andet, der ikke kan undgå at vække nogen betænkelighed, og som jeg gerne vil høre den højtærede ministers vurdering af.

Det er for eksempel efter min mening af mange grunde betænkeligt, når man enkelte steder afsætter forskelligt timetal til fremmedsprog; jeg har desværre ikke fået ordet „afdelinger“ med ind i mit spørgsmål til ministeren og kan altså ligesom den foregående spørger sige, at spørgsmålet kunne have været bedre affattet, men vi har jo haft det vanheld at komme foran det ærede medlem hr. Peter Nielsen, der om lidt vil belære os om rigtig affattelse af lignende ting. Spørgsmålet drejer sig altså om fremmedsprog i de forskellige afdelinger i 6. og også i 7. klasse. Det kan kun medvirke til på uheldig måde at øge forskellen mellem disse afdelinger.

Det er uheldigt, fordi loven udtrykkeligt fastslår, at der skal være mulighed for overgang fra den ene afdeling til den anden, uheldigt, fordi det næppe sagligt kan begrundes, eftersom det sagkyndige læseplansudvalg, efter hvad der er meddelt, går ind for samme timetal i fremmedsprog i de to afdelinger, og det er endelig uheldigt, fordi der vel ikke kan være uenighed om, at kendskab til fremmedsprog i så høj grad hører til børns og unges almindelige udstyr i verden af i dag, at dets timetal ikke kan være for ringe i den afdeling, der kaldes den almene. Man vil jo nødig tro, at der i tilfælde, hvor en sådan forskelsbehandling af afdelingerne finder sted, er tale om en slags stiltfærdig sabotage af lovens hensigt, men jeg beder altså ministeren udtale sin vurdering af en sådan fremgangs måde.

Den anden del af mit spørgsmål gælder den linjedeling i 8. og 9. klasse, som loven giver mulighed for, men jo ingenlunde påbyder. Der er allerede fremsat en del forslag, ganske sikkert ud fra de bedste motiver i retning af at bedre overgangen fra skolen til det praktiske erhvervsliv, et forhold, der er af afgørende betydning for udviklingen, men nu skal vi jo passe på ikke at komme så langt i retning af en faglig uddannelse, at det for det første må være i klar strid med lovens ord, og at det for det andet snarere kan virke til at begrænse børnenes muligheder ved for tidlige og for snævre erhvervsplaceringer end til at give dem de øgede muligheder, som hensigten var.

Når der f. eks. er fremsat forslag om en landbrugslinje med 7 måneders skolegang og 5 måneders erhvervspraktik, en linje, der let ville kunne blive den eneste ved skoler i landdistrikterne, må der råbes vagt i gevær. Jeg skal ikke gøre meget ud af, at det er blevet fremhævet som et formål for denne linje at hjælpe landbruget til at beholde en rimelig del af sine unge, men blot stiltfærdigt pege på, at et enkelt erhvervs behov ikke kan være mere afgørende for skolen end barnets behov i enhver situation. Men en sådan linje vil næppe blive en rimelig forberedelse for de mange børn fra landet, der nu engang må søge deres arbejde i byerne, og dens anvendelse